

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea, în tot sau în parte, a Deciziei C(2020) 8138 final a Comisiei din 17 noiembrie 2020 prin care se dispune recuperarea sumelor acordate cu titlu de grant în cadrul programului Orizont 2020, în cuantum de 161 990,80 euro, majorate cu dobânzi, pentru perioada auditată, și anularea notei de debit prevăzute la articolul 1 din decizie; sau
- cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei Comisiei pentru a reevalua și pentru a stabili din nou nivelul inferior al oricărei deduceri (eventuale) care -ar putea opera în mod valabil în temeiul principiilor stabilite de Curte; sau
- cu titlu și mai subsidiar, exercitarea de către Tribunal a propriei competențe de a stabili din nou ajustarea aplicabilă care ar trebui să se aplice în temeiul oricăror schimbări aduse costurilor directe și indirecte eligibile, astfel cum Tribunalul consideră adecvat; și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unor erori grave de drept, de apreciere a situației de fapt și de evaluare, pe nemotivare și pe neregularități procedurale în aprecierea conformării reclamantei cu cerințele din acordul de grant referitoare la înregistrarea timpului.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unor erori de drept, de apreciere și de motivare, prin faptul că nu s-a asigurat că ajustările costurilor declarate au fost corecte și proporționale în raport cu toate circumstanțele.

Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2021 – Stichting Comité N 65 Ondergronds Helvoirt/AEM

(Cauza T-005/21)

(2021/C 88/46)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Reclamantă: Stichting Comité N 65 Ondergronds Helvoirt (Helvoirt, Țările de Jos) (reprezentanți: J. Gebruers, avocat)

Pârâtă: Agenția Europeană de Mediu

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Declararea admisibilă și fondată a acțiunii în anulare formulate împotriva deciziei Agenției Europene de Mediu (AEM), astfel cum a fost comunicată reclamantei prin mesajul electronic din 9 noiembrie 2020 de refuz al adresării unor întrebări preliminare către Curtea de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „Curtea”) cu privire la interpretarea corectă a punctului 5 din Partea C din Anexa III la Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa (denumită în continuare „Directiva privind calitatea aerului”);
- anularea deciziei atacate;
- retrimiterarea dosarului la AEM astfel încât aceasta să adreseze totuși Curții întrebările necesare cu privire la interpretarea corectă a dispoziției sus-menționate, după cum a solicitat reclamanta;
- obligarea AEM la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 23 din Directiva privind calitatea aerului și a Părții C a Anexei III la această directivă, încălcarea articolului 267 TFUE, încălcarea articolelor 1 și 9 din Convenția de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (denumită în continuare „Convenția de la Aarhus”), încălcarea articolului 10 din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus, și încălcarea articolelor 1 și 2 din Regulamentul (CE) nr. 401/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind Agenția Europeană de Mediu și Rețeaua europeană de informare și observare a mediului, întrucât AEM refuză să adreseze Curții întrebările necesare cu privire la interpretarea corectă a Directivei privind calitatea aerului.
 - AEM era obligată în temeiul normelor legale reținute să adreseze întrebări Curții. Comportamentul AEM, și deci decizia atacată, sunt contrare articolelor 1 și 9 din Convenția de la Aarhus. În temeiul articolului 1 din convenția menționată, este necesară asigurarea accesului la justiție la nivel comunitar.
 - AEM are mai precis obiectivul de a furniza la nivel european informații obiective, fiabile și comparabile, în temeiul cărora se pot adopta ulterior măsurile necesare pentru protecția mediului. Aceasta înseamnă de asemenea că AEM trebuie să poată emite un aviz corect și obligatoriu din punct de vedere juridic cu privire la prevederea distanței maxime față de bordura trotuarului, astfel cum este prevăzută la punctul 5 din Partea C din Anexa III la Directiva privind calitatea aerului, ceea ce *in casu* nu este posibil fără adresarea întrebărilor necesare Curții.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolelor 47 și 51 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și încălcarea articolului 191 TFUE, întrucât AEM creează obstacole în calea dreptului la o cale de atac eficientă într-un termen rezonabil în fața unei instanțe judecătorești independente și imparțiale.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 267 TFUE, întrucât AEM a apreciat în locul Curții că întrebările adresate de reclamant în mod evident nu necesitau niciun răspuns.

Acțiune introdusă la 20 ianuarie 2021 – Apple/EUIPO – Swatch (THINK DIFFERENT)

(Cauza T-26/21)

(2021/C 88/47)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Apple Inc. (Cupertino, California, Statele Unite) (reprezentați: I. Junkar, I. Fowler, M. Petersenn și B. Lüthge, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Swatch AG (Biel, Elveția)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta.

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală THINK DIFFERENT – marca Uniunii Europene nr. 671 321.

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității.

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 4 noiembrie 2020 în cauza R 2011/2018-4.